

1.2 การประเมินสมรรถนะสำคัญ/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัดผล/ ประเมินผล
ซื่อสัตย์สุจริต	ประเมินในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
ใฝ่เรียนรู้	ประเมินในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
รักความเป็นไทย	ประเมินในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

2. เกณฑ์การประเมิน

- สังเกตพฤติกรรมการอ่าน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- ประเมินการตรวจผลงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ใบความรู้

เรื่อง การเขียนย่อความ

การสรุปเรื่องหมายถึง การย่อเรื่องที่ได้จากการอ่านจับใจความให้เหลือแต่ส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่องซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะตัดส่วนที่เป็นองค์ประกอบย่อยของเหตุการณ์ออกไป การสรุปเรื่องจะเป็นแนวทางนำไปสู่การสร้างแนวคิดของเรื่องนั้นเพราะแนวคิดคือส่วนสำคัญที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง

การสรุปเรื่องเพื่อนำไปสู่แนวคิดมีหลัก ดังนี้

1. ยึดชื่อเรื่องเป็นแนวทาง ในขณะที่ผู้อ่านได้อ่านจับใจความเนื้อเรื่อง ควรโยงเหตุการณ์เข้ากับชื่อเรื่อง และอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วยการใช้ความคิดในขณะที่อ่าน ส่วนการสรุปเรื่องย่อต้องหาประโยคสำคัญของแต่ละย่อหน้า แล้วดึงให้เกี่ยวพันกับชื่อเรื่อง เช่นเดียวกับการสรุปแนวคิดที่มักจะใช้ชื่อเรื่องเป็นแนวทางเพื่อนำไปสู่ส่วนสำคัญที่แท้จริง

2. ใช้เหตุการณ์หรือเวลาที่กล่าวถึงในเรื่องเป็นแนวทางในการสรุปเรื่องและแนวคิด

3. แยกข้อความที่เป็นจริงและไม่จริงหรือส่วนที่เป็นความคิดเห็นออกจากกัน ผู้อ่านจะต้องพิจารณาโดยใช้ประสบการณ์เดิมของตนช่วยในการตัดสินใจเลือกข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสรุปเรื่องและแนวคิด

4. ใช้หลักการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความในเรื่อง การวิเคราะห์หมายถึง การหาองค์ประกอบย่อยของเรื่อง ส่วนสังเคราะห์หมายถึง ข้อสรุปรวม บางครั้งผู้อ่านได้อ่านจับใจความจะพบว่าผู้เขียนกล่าวรวมไว้ก่อน ต่อมาจึงแยกเป็นรายละเอียดย่อย ๆ ผู้อ่านจึงควรพิจารณาส่วนประกอบย่อยที่มีความสำคัญและอาจใช้เป็นแนวทางในการสรุปเรื่องและแนวคิดได้

5. ใช้หลักพิจารณาจากเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ของเรื่อง ผู้อ่านอาจพบว่าในตอนต้นของเนื้อเรื่อง ผู้เขียนกล่าวถึงสาเหตุอันเป็นมา ต่อจากนั้นจะเป็นการดำเนินเรื่องราว และจึงเป็นผลที่จบลงในตอนท้าย ผู้อ่านจึงควรหาเหตุและผลเพื่อเป็นแนวทางในการสรุปเรื่องและแนวคิด

6. ใช้หลักพิจารณาโดยผู้อ่านทำนายผลที่จะเกิดขึ้นในตอนท้าย ซึ่งผู้อ่านจะต้องนำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการจับใจความตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงตอนสุดท้ายเป็นแนวทางในการหาคำตอบสู่การสรุปความและแนวคิด

7. พิจารณาประโยชน์และคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านจับใจความเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้เขียนได้กล่าวไว้ ในการสรุปเรื่องควรนำประโยชน์และความสำคัญตลอดจนคุณค่าต่าง ๆ ที่ได้รับจากการอ่านมาเป็นแนวทางในการสรุปเรื่อง และแนวคิด

กล่าวโดยสรุป การสรุปเรื่องเพื่อนำไปสู่แนวคิด ควรพิจารณาหลักทั้ง 7 ประการ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและใช้เป็นแนวทางในการสรุปเรื่องและแนวคิดต่อไป

(สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544, หน้า 116 - 118)

อ้างอิงจาก

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). การอ่านจับใจความ ใน การอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9.

นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ใบงาน

เรื่อง การเขียนย่อความจากเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นจักษานจากก้านจาก

คำชี้แจง จงเขียนย่อความจากเรื่องดังต่อไปนี้

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น จักษานจากก้านจาก

สาขาภูมิปัญญา หัตถกรรม (จักษานจากก้านจาก)

ประวัติของผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น

นางบำรุง พูลสวัสดิ์ อายุ 60 ปี ที่อยู่ : 78 หมู่ 3 ตำบลบางด้วน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270 ถิ่นกำเนิด : อยุธยา สถานภาพ : โสด การศึกษาระดับ : สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเจ้าเกร็ด บิดาชื่อ นายทอง พูลสวัสดิ์ มารดาชื่อ นางผ่อง พูลสวัสดิ์ จำนวนพี่น้อง : มีพี่น้อง 2 คน ประกอบอาชีพ : จักษานจากก้านจาก

กระบวนการเรียนรู้และการสั่งสมประสบการณ์

คุณบำรุง ได้มีการคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นมาเอง เนื่องจากในระหว่างที่ตัวเองไม่สบาย เป็นโรค มะเร็ง ไม่รู้จะทำอะไร และได้เห็นก้านจากเหลือใช้เลยได้นำมาลองประดิษฐ์ดูเป็นภาชนะต่าง ๆ ตามที่เคยเห็นมาบ้างและได้ลองนำก้านจากมาดัดแปลงทำดู ซึ่งได้มีการลองผิดลองถูกมาเรื่อย ๆ จนกลายมาเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งตนเองได้มีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้มีความหลากหลายเป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น ทำให้ทุกวันนี้มีรายได้ในการสร้างอาชีพให้แก่ตัวเอง และยังนำความรู้ที่มีนี้ไปสอนคนในหมู่บ้านเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนอีกด้วย

การถ่ายทอด/สืบทอดภูมิปัญญา

บำรุงได้เปิดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจักษานผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ ที่บ้าน โดยลงมือสอนด้วยตนเองให้กับนักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไปที่สนใจอยากมาเรียนรู้เพื่อนำไปประกอบอาชีพเสริม นอกจากนี้ยังได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรในสถานที่และหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กรรมวิธีในการผลิตผลิตภัณฑ์ (ขั้นตอนการผลิต)

ขั้นตอนการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์

1. ก้านจาก
2. กรรไกร
3. ยางแดงน้อย (ยางเส้น)

ขั้นการผลิต

1. สับก้านจาก
2. แยกก้านออกจากใบ
3. เหลาก้านจาก
4. แยกก้านจาก 9 เส้น 7 กอง
5. นำก้านจากที่เตรียมไว้มาไขว้กันตามเข็มนาฬิกา
6. นำก้านจากมารัดให้แน่น
7. นำก้านจากมาเสริมข้างละ 2 เส้น
8. เริ่มสาน หน้า 2 หลัง 2
9. พอได้ด้านบนแล้ว ก็เริ่มสานฐานด้านล่าง ทำเหมือน ข้อ 8

สรุป

- จักสานจากก้านจากมีสินค้าอยู่ 6 ประเภท และมีทั้งหมด 3 ขนาดคือ เล็ก กลาง ใหญ่
- ราคาต้นทุน ขนาดเล็ก ขึ้นละ 30 บาท ราคาขายต่อชิ้น 60 บาท
 - ราคาต้นทุน ขนาดกลาง ขึ้นละ 100 บาท ราคาขายต่อชิ้น 200 บาท
 - ราคาต้นทุน ขนาดกลาง ขึ้นละ 300 บาท ราคาขายต่อชิ้น 600 บาท

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

- ออกบูธที่ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ทั่วไป
- มีคนมารับเอาสินค้าผลิตภัณฑ์ที่บ้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ 5

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง เข้าหาเย็นเฮ

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

รหัส/รายวิชา ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การพูดโน้มน้าว

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

2. ตัวชี้วัด

ม.3/5 พูดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกความหมายและจุดมุ่งหมายของการพูดโน้มน้าวใจได้ (K)
2. สามารถอธิบายจุดมุ่งหมายและขั้นตอนของการพูดโน้มน้าวใจได้ (K)
3. สามารถพูดโน้มน้าวใจได้ (P)
4. มีมารยาทในการพูด (A)

4. สาระสำคัญ

การพูดโน้มน้าวใจหรือการพูดจูงใจ หมายถึง การพูดที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อชักจูงใจ เชิญชวนให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือ เปลี่ยนแปลงทัศนคติบางประการ มีความคิดเห็นคล้อยตามหรือปฏิบัติตาม เช่น การพูดโฆษณา การปราศรัยหาเสียง การพูดเชิญชวน การพูดจูงใจ ฯลฯ โดยนำเสนอเนื้อหาจากเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้ำพริกปลาสดไปเป็นแนวทางในการพูดและการตั้งหัวข้อเรื่องที่จะพูด

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การพูดโน้มน้าว

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 6.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 6.2 ความสามารถในการคิด
- 6.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

7.1 ซื่อสัตย์สุจริต

7.2 ใฝ่เรียนรู้

8. กิจกรรมการเรียนรู้

รูปแบบการสอน : กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5 STEPs)

ขั้นตอนที่ 1 การเรียนรู้ตั้งคำถาม หรือขั้นตั้งคำถาม

1) ให้นักเรียนตั้งคำถามในประเด็น ดังนี้

- นักเรียนคิดว่ามีอาชีพใดบ้างที่ต้องอาศัยทักษะการพูดในการโน้มน้าวใจผู้อื่นในการติดต่อสื่อสารหรือการทำงาน

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนรู้แสวงหาสารสนเทศ

2) ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่มักจะใช้ทักษะการพูดในการโน้มน้าวใจผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 3 การเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้

3) ครูให้นักเรียนทุกคนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับการพูดโน้มน้าวใจ จุดมุ่งหมายและขั้นตอนของการพูดโน้มน้าวใจ

ขั้นตอนที่ 4 การเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร

4) นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้ำพริกปลาสด และนำเนื้อหาพร้อมรูปภาพดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการพูดและตั้งหัวข้อเรื่องที่จะพูด

ขั้นตอนที่ 5 การเรียนรู้เพื่อตอบแทนสังคม

5) นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับหลักการพูดที่ดี

9. ชิ้นงาน / ภาระงาน

- อ่านจับใจความบทร้อยแก้ว

- ฝึกทักษะการพูด

10. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่อง การพูดโน้มน้าวใจ

- ใบงานเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้ำพริกปลาสด

11. การวัดและการประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล

1.1 การประเมินตามจุดประสงค์/ตัวชี้วัด

เกณฑ์ประเมินการพูด	
1. การออกเสียง	
- ออกเสียงควบกล้ำ เว้นวรรคตอนถูกต้อง	ได้ 3 คะแนน
- ออกเสียงควบกล้ำ หรือ เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง	ได้ 2 คะแนน
- ออกเสียงควบกล้ำและเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง	ได้ 1 คะแนน
2. การจัดลำดับขั้นตอนที่จะพูด	
- พูดไม่วกวน มีลำดับขั้นตอนในการพูด	ได้ 3 คะแนน
- พูดวกวน หรือ ไม่มีลำดับขั้นตอนในการพูด	ได้ 2 คะแนน
- พูดวกวน ไม่มีลำดับขั้นตอนในการพูด	ได้ 1 คะแนน
3. การใช้น้ำเสียง	
- พูดเสียงดังชัดเจน น้ำเสียงเป็นธรรมชาติ	ได้ 3 คะแนน
- พูดเสียงดังชัดเจน หรือ น้ำเสียงเป็นธรรมชาติ	ได้ 2 คะแนน
- พูดเสียงดังไม่ชัดเจน น้ำเสียงไม่เป็นธรรมชาติ	ได้ 1 คะแนน
4. ความตรงประเด็น	
- พูดตรงประเด็น ไม่อ้อมค้อม	ได้ 3 คะแนน
- พูดค่อนข้างตรงประเด็น ไม่อ้อมค้อม	ได้ 2 คะแนน
- พูดไม่ตรงประเด็น อ้อมค้อม	ได้ 1 คะแนน
5. บุคลิกท่าทาง	
- ท่าทางเชื่อมั่น ไม่ประหม่า	ได้ 3 คะแนน
- ท่าทางไม่ค่อยเชื่อมั่น	ได้ 2 คะแนน
- ท่าทางไม่เชื่อมั่น ประหม่า	ได้ 1 คะแนน

1.2 การประเมินสมรรถนะสำคัญ/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัดผล/ประเมินผล
ข้อสัจสุจริต	ประเมินในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
ใฝ่เรียนรู้	ประเมินในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

2. เกณฑ์การประเมิน

- สังเกตพฤติกรรมการอ่าน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- ประเมินการตรวจผลงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ใบความรู้ เรื่อง การพูดโน้มน้าวใจ

การพูดแบบจูงใจหรือชักชวน (Persuasive speech) การพูดประเภทนี้มีเนื้อหาที่ชักชวนให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกคล้อยตาม เป็นลักษณะการโน้มน้าว เกลี้ยกล่อม จูงใจ ปลุกเร้าให้ผู้ฟังเชื่อถือและปฏิบัติตาม ผู้พูดต้องมีศิลปะในการพูด ต้องใส่อารมณ์และความรู้สึกที่จริงใจ ใช้จิตวิทยาในการพูด สามารถสร้างความสนใจจากผู้ฟังได้ตลอดเวลา การเรียกร้องความสนใจจากผู้ฟังนั้นทำได้ด้วยการพูดให้ความสำคัญกับผู้ฟัง ยกย่องผู้ฟัง สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ฟัง ถ้อยคำที่พูดต้องมีความหมายชัดเจน จริงจัง และมีน้ำหนัก พยายามทำให้ผู้ฟังพอใจและเห็นจริงจังกับคำพูด

การพูดที่เร้าอารมณ์ของผู้ฟังนี้จะกระตุ้นให้ผู้ฟังมีปฏิกิริยาโต้ตอบในลักษณะต่าง ๆ อาจเป็นความรู้สึกคล้อยตาม หรือเป็นความรู้สึกรุนแรงอื่น ๆ ดังนั้นในการพูดจึงมักจะต้องให้รายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ อาจจะต้องมีตัวอย่าง มีการอุปมาเปรียบเทียบ และยกเหตุการณ์ประกอบให้ชัดเจน การพูดแบบนี้เป็นเรื่องที่ยาก ต้องใช้ความจริงใจ ความสุจริตใจ หรือประสบการณ์ที่ผู้พูดมีอยู่ จะทำให้คำพูดมีพลังน่าเชื่อถือ ตัวอย่างของการพูดแบบนี้คือ การโฆษณาชักชวนให้ซื้อสินค้า การหาเสียง การชักชวนให้ร่วมกิจกรรม การปลุกเร้าปฏิกิริยามวลชนหรือการเกลี้ยกล่อม ฯลฯ ซึ่งจะเน้นในเรื่องปฏิกิริยาโต้ตอบและวิธีการพูดเป็นจุดสำคัญ

(ประสิทธิ์ กาพย์กลอน และคณะ, 2544, หน้า 221)

อ้างอิงจาก

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน และคณะ. (2544). การเตรียมเพื่อการพูดและการเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 13.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ใบงาน
เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้ำพริกปลาสลิด

คำชี้แจง : จงศึกษาเนื้อหาและรูปภาพจากเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้ำพริกปลาสลิด และนำเนื้อหาไปเป็นแนวทางในการพูดโน้มน้าวใจและตั้งชื่อเรื่องที่จะพูด

ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น น้ำพริกปลาสลิด
สาขาภูมิปัญญา คหกรรม (น้ำพริกแปรรูปจากปลาสลิด)

กระบวนการเรียนรู้และการส่งเสริมประสบการณ์

นางวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน เดิมทีมีอาชีพเป็นอาสาสมัครชุมชน มีวุฒิการศึกษาเพียงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มิได้มีอาชีพหรือรายได้เสริม นางวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน จึงได้ไปสมัครเรียนที่กศน. ตำบลบางบุใหม่ เพื่อศึกษาต่อให้ได้วุฒิ.6 ในการศึกษาจนครบระบบนี้ ซึ่งก่อนจบการศึกษาครูผู้สอนได้ให้นางวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน ทำการสอบโดยให้โจทย์มาว่าแปรรูปอาหารจากปลาสลิด นางวิไล ลักษณ์ม่วงตะเรียน ซึ่งได้พอมีความรู้เดิมบ้างแล้วจึงได้ทำน้ำพริกปลาสลิดส่งครูผู้สอนเพื่อที่จะได้วุฒิการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อครูผู้สอนได้ทำการทดสอบชิมรสชาติอาหารปรากฏว่า น้ำพริกปลาสลิดที่นางวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน ทำส่งครูผู้สอนมามีรสชาติที่อร่อยถูกปากครูผู้สอนมาก ครูผู้สอนจึงได้เสนอว่าสามารถทำขายและเป็นอาชีพได้ เมื่อนางวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน ได้สำเร็จการศึกษา จึงได้นำความรู้เดิมมาทำเป็นอาชีพ เริ่มแรกได้ทำขายเองก่อนภายในหมู่บ้าน ต่อมาในภายหลังจึงได้จัดตั้งเป็นสินค้า OTOP ระดับชุมชน ชื่อว่า กลุ่มน้ำพริกปลาสลิดศรีจันทร์ ในปี พ.ศ.2557 ซึ่งในกลุ่มน้ำพริกปลาสลิดศรีจันทร์นี้ มีผู้ร่วมกลุ่มประกอบการด้วยทั้งหมดรวม 7 คน ได้ทำสินค้าไปประกวดในตามสถานที่ต่าง ๆ ที่จัดประกวดเกี่ยวกับสินค้า OTOP และได้มีคนมาซื้อผลิตภัณฑ์มากมาย ซึ่งบางคนอาจจะซื้อไปรับประทาน ซื้อเป็นของฝาก หรือบางคนก็จ้างให้ทำสินค้าออกมาในปริมาณมาก เพื่อนำไปขายต่อ ปัจจุบันก็ได้เปิดให้เข้าไปศึกษาสำหรับผู้สนใจสินค้า OTOP นี้ จะมีวิธีการสอนให้ด้วย จากนางวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน นั่นเอง

การถ่ายทอด/สืบทอดภูมิปัญญา

นางวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน ได้ถูกรับเชิญให้ไปเป็นวิทยากรในงานต่าง ๆ มากมาย ทั้งภายในโรงเรียน ในชุมชน ในต่างจังหวัดเปิดสอนให้กับบุคคลที่สนใจและได้ถ่ายทอดให้กับบุคคลที่มาดูงาน โดยมีนักเรียน นักศึกษาจากหลายสถาบันเข้ามาศึกษาดูงานกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคุณวิไลลักษณ์ ม่วงตะเรียน ก็ยินดีที่จะถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่สนใจ ซึ่งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพสร้างรายได้ให้กับผู้ที่สนใจได้

รางวัลที่ได้รับ

- รางวัลชนะเลิศประจำปี พ.ศ. 2562
- รางวัลชนะเลิศประจำปี พ.ศ. 2563

กรรมวิธีในการผลิตผลิตภัณฑ์ (ขั้นตอนการผลิต)

ขั้นตอนการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์

1. พลาสติกทอด	1	กิโลกรัม
2. กระเทียมไทยกลีบเล็ก	1	ขีด
3. หัวหอมแดง	4	หัว
4. พริกป่น	1	ช้อนโต๊ะ
5. น้ำตาลทราย	3	ช้อนโต๊ะ
6. ผงปรุงรส	1	ช้อนโต๊ะ
7. น้ำมันพืชเล็กน้อย		

ขั้นการผลิต

1. นำเนื้อพลาสติกไปทอดให้เหลือง แล้วแกะเนื้อปลาออกแยกก้างเอาไว้
2. นำเนื้อปลามาบดให้ละเอียด
3. นำก้างที่แยกออกมาไว้ไปทอดอีกครั้งให้กรอบ แล้วนำมาบดละเอียดให้เป็นน้ำมัน
4. นำส่วนผสมต่าง ๆ มาคลุกเคล้าในภาชนะใบใหญ่ให้เข้ากัน
5. นำกระทะตั้งไฟปานกลาง ใส่น้ำมันลงไปเล็กน้อย จากนั้นนำส่วนผสมที่คลุกเคล้าไว้ไปผัด

ในกระทะ ผัดให้หอม

6. เมื่อได้ที่แล้ว ตักใส่ภาชนะไว้ให้เย็น บรรจุลงภาชนะที่เตรียมไว้ เป็นอันเสร็จสิ้น

ขั้นตอนในการผลิต

ผลผลิต

ผลิตภัณฑ์น้ำพริกปลาสด

สรุป

ผลิตภัณฑ์น้ำพริกปลาสดผลผลิตที่ทำจำหน่าย มี 2 ขนาด

1. ขนาดแบบกระปุกเล็ก บรรจุ 50 กรัม ราคาต้นทุนทั้งหมดอยู่ที่ 40 บาท ราคาจำหน่ายอยู่ที่ 50 บาท
2. ขนาดกล่อง ประกอบไปด้วยบรรจุภัณฑ์กระปุก 3 กระปุก ราคาต้นทุนอยู่ที่ 120 บาท ราคาจำหน่ายอยู่ที่ 150 บาท

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

บ้านเลขที่ 78 หมู่ 2 ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10280 และตามงานสินค้า OTOP ตามสถานที่ต่าง ๆ

ใบงาน
การพูดโน้มน้าวใจ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำน้ำพริกพลาสติกพร้อมทั้งดูภาพดังต่อไปนี้ และฝึกพูดชักชวนให้ซื้อสินค้า

แผนการจัดการเรียนรู้ 6

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ปาร์ตี้ บาร์บีคิว

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

รหัส/รายวิชา ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม.3/1 จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกหลักสังเกตคำยืมภาษาต่างประเทศได้ (K)
2. สามารถวิเคราะห์คำยืมภาษาต่างประเทศได้ (K)
3. เห็นความสำคัญของคำยืมภาษาต่างประเทศ (A)

4. สาระสำคัญ

การยืมคำภาษาอื่นมาใช้ในภาษาของตนนั้นกระทำกันอยู่ทั่วไปในบรรดาชาติที่มีความสัมพันธ์กับชาติอื่น ๆ เนื่องด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น การเมือง การค้าขาย และวัฒนธรรม คำยืมอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมก็ได้ ซึ่งจะจำแนกได้ว่าคำนั้น ๆ เป็นคำยืมมาจากภาษาใด โดยเฉพาะการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยมีเป็นจำนวนมากและมีอิทธิพลต่อการสื่อสารกันในสังคมไทย โดยการจำแนกคำยืมภาษาต่างประเทศจากเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น น้ำยาล้างจาน น้ำยาปรับผ้านุ่ม

5. สาระการเรียนรู้

5.1 คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

- คำยืมที่มาจากภาษาอังกฤษ

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

6.1 ความสามารถในการสื่อสาร

6.2 ความสามารถในการคิด

- 5) ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2557. (หัวหน้าคณะผู้วิจัย)
- 6) กระบวนการพัฒนาทักษะการสืบค้นข้อมูลและตั้งโจทย์วิจัยของนักศึกษาครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556. (หัวหน้าคณะผู้วิจัย)
- 7) การพัฒนาทักษะด้านการวิจัยด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นเขตตลิ่งชัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 2555.
- 8) การวิจัยประเมินผลโครงการฝึกอบรมการผลิตสื่อการสอน (สื่อกระดาษ) สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2554. (หัวหน้าคณะผู้วิจัย)
- 9) รายงานการวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553.
- 10) รายงานการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการหลักธรรมอิทธิบาท 4 เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2551. (หัวหน้าคณะผู้วิจัย)
- 11) รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2550.
- 12) การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของชุมชนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อนำไปใช้บูรณาการในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2561. ทุน วช.
- 13) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2560. ทุน วช.
- 14) ศักยภาพและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาใช้เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2559. (หัวหน้าคณะผู้วิจัย) ทุน สกอ.
- 15) การพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนเขตธนบุรี. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558. ทุน วช.
- 16) ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2557. (หัวหน้าคณะผู้วิจัย) ทุนมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี